

Dokumentacija

Slovenski gledališki muzej že od 1. januarja 1963 iz slovenskega in jugoslovanskega časopisja redno izrezuje in zatem kartotečno obdeluje vse, celo najmanjše zaznambe, članke, poročila, reportaže, intervjuje, razprave, kritike in pod., pa tudi fotografije, ki obravnavajo domačo pa tudi tujo dramatiko, gledališče, balet, lutke, film ter radijsko in televizijsko igro, večere umetniške besede itd.

Iz slovenskega tiska pobereмо prav vsa poročila tako o domačih kot tujih tovrstnih prizadevanjih, medtem ko iz hrvaškega in srbskega le tista, ki se nanašajo na slovensko kulturno območje.

Dnevni tisk zastopajo Delo, Ljubljanski dnevnik, Večer, Primorski dnevnik, Vjesnik, Borba in Politika, tednike pa Celjski tednik, Delavska enotnost, Dolenjski list, Glas (Kranj), Mladina, Naši razgledi, Pavliha, Vestnik (Murska Sobotna), Primorske novice, Slovenski vestnik (Celovec), Tovariš, Tribuna, TT, Književne novine in Telegram. (Slovenski revialni in predvsem gledališki tisk je v tem hipu še precej pomanjkljivo obdelan.)

Članke pred obdelavo najprej izrežemo, nalepimo na list pisarniškega formata in opremimo s podatki (naslov časopisa, datum). Kronološko zložene liste nato oštevilčimo in shranimo v mape: v vsako mapo po 100 strani: do zdaj (25. 9. 1966) je že 66 map, tedaj 6600 strani ziroma 3300 listov.

Kartoteka (velikost lističev 10 × 7 cm) ima naslednja gesla:

AMATERSKO GLEDALIŠČE (splošno in po posameznih krajih) — AVTORJI (priređitelji, prevajalci) — BALET — DIRIGENTI (in zborovodje) — DRAMA (Celje; Ljubljana: 1. Agrftv, 2. Male scene, 3. Mestno gledališče, 4. Drama SNG); Nova Gorica; Trst; Mladinsko in otroško gledališče; gledališče splošno: finance, poslopja, ansambli itd.) — FESTIVALI (in slavja) — FILM (slovenski in jugoslovanski film in kinematografija) — GLEDALIŠČE v Jugoslaviji — GLEDALIŠČE pri Slovanih — GLEDALIŠČE drugod — GLEDALIŠČE in družba, občinstvo — GLEDALIŠKI IZVAJALCI (igralci, pevci, administrativno, tehnično osebje) — GLEDALIŠKI kritiki, esejisti, zgodovinarji — GOSTOVANJA — KOMPONISTI — KOREOGRAFIJA — KOSTUMOGRAFIJA — LUTKE — OPERA 1. Ljubljana, 2. Maribor, 3. splošno — PARTIZANSKO gledališče — PLOŠČE — RADIO — RAZSTAVE — REŽISERJI — SCENOGRAFIJA — SCENSKA glasba — SLIKE (fotografije) — TELEVIZIJA — ZDRUŽENJA gledaliških ustvarjalcev.

Po zadnji približni ocenitvi z merjenjem (25. 9. 1966) je v osmih polmetrskih škatlah okrog 17 tisoč lističev.

Toda kaj in kako z dokumentacijo pred 1. januarjem 1963? Bomo kdaj izrezali, nalepili in vsaj kronološko uredili kupe časopisov in izrezkov iz obdobja od prve svetovne vojne in še pred njo do 1963, ki jih imamo v skladišču? Zelo se sprašujemo, če bi se taki napor in stroški splačali, posebno ko gre za vseskoz nepopoln, včasih neugotovljiv (datum, naslov časopisa) in večkrat zelo poškodovan material. O tem bomo dokončno odločali po opravljenem delu ob stoletnici Dramatičnega društva.

Zapuščine

(korespondenca in pisma)

Zaradi preobilnega dela smo lahko šele v drugi polovici avgusta letošnjega leta začeli obdelovati dve najobsežnejši zapuščini: Milana Skrbinška in Marije Vere. Do zdaj smo uredili in kartotečno obdelali njuna pisma in korespondenco.

V zapuščini *Milana Skrbinška*, ki jo je SGM v zač. l. 1964 izročila pokojnikova žena Anica Skrbinšek, je bilo skupaj 958 dopisov: izpod umetnikove roke 425 (ženi Anici 388, Borštniku, Cesarju, Župančiču, J. Koviču, Janu itd.), nanj naslovljenih pa 533 — od 201 dopisovalca.

Večji del zapuščine oz. korespondence in pisem *Marije Vere* je v zgodnji pomladi 1964 izročil SGM akademik univ. prof. dr. Bratko Kreft. V nji in v mapah Marije Vere, ki so še iz ravnateljevanja Janka Travnja, je bilo 804 dopisov: 800, ki jih je prejela, in 4, ki jih je sama napisala. Med njenimi dopisovalci so večinoma nemško pišoči ljudje, Slovenci so le trije. Največ so ji pisali mož Otto Osten-Sacken (358 dopisov), praški univ. docent dr. Emanuel Mencl (89), dr. S. Steinberg (41), J. Zupančič (40), F. Gregori (25), A. Grieb (19), pastor J. Koch (17), P. Olgiati (13), R. Walda (12) itd., igralka pa je štiri ohranjena pisma naslovila na upravo gledališča v Ljubljani (1929), na Združenje igralcev v Ljubljani (1944) in dve pismi na takratnega ravnatelja Drame S. Jana (1948 in 1949).

(mm)

POPRAVKI

V zvezku 6—7 Dokumentov SGM je v članku dr. S. Batušića, na strani 11 po pomoti natisnjeno ime Vida Juvanova namesto Polonca Juvanova. Razen tega pa so nas starejši igralci opomnili, da na fotografiji, objavljeni na str. 101 (desno) ni Berta Bukšekova, temveč — spet — Polonca Juvanova.

Na str. 92, v članku dr. D. Ludvika, naj bi bila v 4. vrstici povzetka v francoščini letnica 1772 in ne 1792.